

## **Pointer fra SACRE konferencen**

**Af Bertel Haarder, MF**

Jeg har netop hørt modtageren af Nordisk Råds litteraturpris Kim Leine nævne Knut Hamsun som sin store inspirationskilde. Hamsun var også den, der tændte min egen interesse for litteratur med store følelser. – Jamen, var han ikke nazist? Jo, men det bliver hans bøger ikke dårligere af. Kaj Munks dramaer bliver heller ikke dårligere af, at han i starten var betaget af både Mussolini og Hitler. Der blev jo ikke mange gode bøger tilbage fra 30'erne til 50'erne, hvis man skulle udelukke de mange intellektuelle, der var betaget af kommunismen (som har endnu flere menneskeliv på samvittigheden end nazismen).

Diskussioner med en lærer i gymnasiet overbeviste mig om, at man skal vurdere litteraturen og kunsten på dens egenverdi og ikke på digterens og kunstnerens eventuelle politiske naivitet.

Da jeg blev undervisningsminister første gang i 1982, var der brug for en kulturel genopretning, der anerkendte de kulturbærende fags egenverdi. Mit allerførste handling var at nedsætte udvalg for dansk, historie, musik og kristendomskundskab med den opgave at befri fagene for den kvælende tendens til at se dem i forhold til samfundsrelevansen, det sociale og demokratiet. Professor Løgstrup satte tingene på plads, da han på en skolekonference slog fast, at demokrati ikke er en livsform eller et indhold, men en skikkelig måde at være uenig på!